

Bạn đang tìm kiếm điều gì?

by Krishnamurti

Cư sĩ Liên Hoa dịch

Điều gì mà tất cả chúng ta đều đang tìm kiếm và mong muốn? Đặc biệt là trong thế giới bất an này, nơi mà mọi người đều cố tìm kiếm vài loại hoà bình, hạnh phúc, để nương vào, vì chắc chắn điều đó rất là quan trọng nên cần tìm kiếm, nhưng thực ra đó là những gì mà bạn đi tìm và cố gắng khám phá?

Có lẽ hầu hết các bạn đi tìm một số loại hạnh phúc, hoặc sự an bình nào đó. Thế giới đang gánh nặng tình trạng bất an, chiến tranh, bất hoà, xung đột, nên bạn muốn tìm nơi để ẩn trốn. Do đó, để truy tìm điều này, bạn tìm đến từng nhà lãnh đạo này qua nhà lãnh đạo khác, từ tổ chức tôn giáo này đến tôn giáo nọ, hoặc từ vị thầy này đến vị thầy khác..

Như vậy, bạn đang đi tìm hạnh phúc hay đang tìm kiếm sự an lòng trong một vài sự thoả mãn mà nơi đó, hy vọng tìm thấy hạnh phúc?

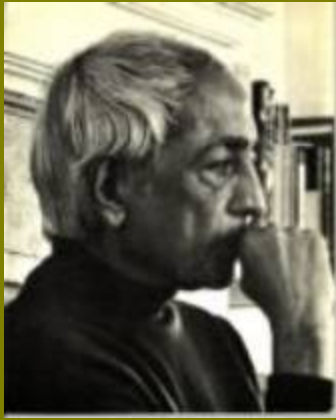
Giữa hạnh phúc và sự thoả mãn rất khác nhau. Không phải là bạn muốn đến hạnh phúc sao? Tuy nhiên, có lẽ bạn đang tìm sự an lòng nhưng chắc chắn không là tìm hạnh phúc.

Hạnh phúc phát sinh, như là sản phẩm tùy thuộc vào một cái gì đó. Do đó, khi bạn mở tâm mở trí cho một sự việc gì mà bạn đòi hỏi phải gạt hái được, có quan tâm, suy tư đến, lo lắng, nên bạn cố truy tìm, qua sự đi tìm đó, bạn tìm thấy hạnh phúc hay chỉ là sự hài lòng? Tôi cho rằng tất cả chúng ta đều tìm kiếm sự an lòng nhiều hơn. Bạn muốn thấy được sự an lòng, một cảm giác thoả mãn vào cuối giai đoạn tìm kiếm được. Sau đó, nếu người đi tìm sự hài lòng sẽ nhận thấy dễ dàng, còn người hi sinh một cách mù quáng để tìm vài các cơ nguyên, lẫn ý tưởng, và ẩn trú trong đó. Chắc chắn là không giải quyết được vấn đề. Chỉ thuần túy bám theo một ý tưởng thì không thể giải thoát ra khỏi được sự xung đột. Do đó, bạn cần phải tìm kiếm trong nội tâm hơn là hướng bên ngoài, đó là điều mỗi người chúng ta cần thực hiện.

Nếu bạn nhận thức rõ ràng điều này, bạn không nhất thiết phải đi đâu, hay tìm nhiều vị thầy, đến nhiều nơi thờ tự tôn giáo hoặc bất cứ tổ chức nào. Tuy nhiên, vấn đề khó khăn là bạn cần xác quyết đến sự quán chiếu về mình, phải không? Có thể nào bạn không bị ảnh hưởng những gì người khác nói, dù đó là vị thầy danh tiếng hoặc bình thường đang hướng dẫn đâu đây? Không phải là bạn đã từng đi tìm kiếm từ nơi những gì của người khác sao? Bạn nghiên cứu vô số sách, tham dự nhiều buổi hội thảo, có chân trong nhiều tổ chức để tìm phương thuốc giải quyết sự xung đột, đã làm cho đời sống bất hạnh. Hoặc, nếu như bạn không hoàn toàn tham gia hết, bạn cho rằng mình

tìm được một tổ chức đặc biệt, một vị thầy hay, một quyển sách thoả mãn bạn, và tìm thấy tất cả mọi vấn đề trong đó được kết tinh và đầy đủ.

Do đó, đừng bám vào từ ngữ, hãy để lại việc đó cho những người diễn giả chuyên môn. Cần thiết phải khám phá điều thường hữu, mà hầu hết chúng ta không có, cũng là điều mà bạn có thể bám víu vào, có thể bảo đảm cho bạn, với hy vọng, một sự say mê bền bỉ, một sự chắc chắn lâu dài, bởi vì trong bạn điều đó lại không có gì chắc chắn. Vì bạn không biết rõ về mình, nhưng bạn lại biết đến những điều mà sách đề cập tới, vì không biết về chính mình, nên bạn không có những trải nghiệm thực sự. Và điều gì để bạn cho là thường hằng? Đó là điều mà bạn tìm kiếm, sẽ hay là hy vọng đem lại cho bạn sự thường hằng? Không phải là bạn tìm kiếm hạnh phúc lâu dài, sự an lạc được miên viễn và thường hằng sao? Bạn đòi hỏi điều gì vĩnh viễn, đem lợi lạc cho bạn. Nếu bạn vượt qua những danh từ, câu văn và nhìn sâu vào đó, thì điều mà bạn muốn truy tìm là : thường lạc.....

What do we want?

by Krishnamurti

What is it that most of us are seeking? What is it that each one of us wants? Especially in this restless world, where everybody is trying to find some kind of peace, some kind of happiness, a refuge, surely it is important to find out, isn't it, what it is that we are trying to seek, what it is that we are trying to discover?

Probably most of us are seeking somekind of happiness, somekind of peace. In a world that is ridden with turmoil, wars, contention, strife, we want a refuge where there can be some peace. I think that is what most of us want.

So we pursue, go from one leader to another, from one religious organization to another, from one teacher to another.

Now, is it that we are seeking happiness or is it that we are seeking gratification of some kind from which we hope to derive happiness? There is a difference between happiness and gratification. Can you seek happiness? Perhaps you can find gratification but surely you cannot find happiness.

Happiness is derivative; it is a by-product of something else. So, before we give our minds and hearts to something which demands a great deal of earthness, attention, thought, care, we must find out, must we not, what it is that we are seeking; whether it is happiness, or gratification? I am afraid most of us are seeking gratification. We want to be gratified, we want to find a sense of fullness at the end of our search. After all, if one is seeking peace one can find it very easily. One can devote oneself blindly to some kind of cause, to an idea, and take shelter there. Surely that does not solve the problem. Mere isolation in an enclosing idea is not a release from conflict. So we must find what it is – inwardly, as well as outwardly- that each one of us wants.

If we are clear on that matter, then we don't have to go anywhere, to any teacher, to any church, to any organization. Therefore our difficulty is, to be clear in ourselves regarding our intention, is it not? Can we be out what others say, from the highest teacher to the ordinary preacher in a church around the corner? Have you got to go to somebody to find out? Yet that is what we are doing, is it not? We read innumerable books, we attend many meetings and

discuss, we join various organizations trying thereby to find a remedy to the conflict, to the miseries in our lives. Or, if we don't do all that, we think we have found; that is, we say that a particular organization, a particular teacher, a particular book satisfies us; we have found everything we want in that; and we remain in that, crystallized and enclosed.

So don't let us be caught in words. Leave that to the professional lecturers. There is a search for something permanent, is there not, in most of us? – something we can cling to, something which will give us assurance, a hope, a lasting enthusiasm, a lasting certainty, because in ourselves we are so uncertain. We do not know ourselves. We know a lot about facts what the books have said; but we do not know for ourselves, we do not have a direct experience. And what is it that we call permanent? What is it that we are seeking, which will, or which we hope will give us permanency? Are we not seeking lasting happiness, lasting gratification, lasting certainty? We want something that will endure everlastingly, which will gratify us. If we strip ourselves of all the words and phrases, and actually look at it, this is what we want: **we want permanent pleasure.**